

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4650.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-19 16:10**

Parlex azonosító: **64UU4MAO0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért alkalmaznak kettős mércét az osztatlan közös földek kapcsán?"**

Az „Osztatlan közös = megsokszorozott bosszúság?” című, K/4310 számú írásbeli kérdésemre adott válasz sajnos nem volt éppen megnyugtató, ezért kénytelen vagyok ismét visszatérni rá.

Hadd reagáljak néhány cinikus megjegyzésre!

Minden valós problémáról szóló állampolgári megkeresés ügyében igyekszem segíteni. Nem kívánok önkéntől ilyesmit, hiszen bizonyára roppant elfoglaltak, de ha esetleg visszakeresik írásbeli kérdéseimben vagy majd' 250 felszólalásomban, akkor láthatják, hogy azok jelentős része a valós életből, a narancsszínű befőttesüvegen túli világból vett példákban táplálkozik. Legyen az egy görgetegi közmunkás cigányember arra vonatkozó panasa, hogy már az árokperti csalángyűjtéshez is pecsétes papírt követel tőle a rendőr – miközben a jól ismert olasz divatmogul jelenlegi kormány által sem háborgatott cége sokezer hektáron fejtheti ki "áldásos" ténykedését, vagy éppen annak a darányi rokkantnyugdíjasnak a megkeresése, aki amiatt háborog, hogy gombát sem szedhet a környékbeli erdőkben, mert ott teljes, 0-24-es látogatási tilalmat rendeltek el. Töredelmesen beismerem, az a skandalum is előfordult már, hogy a Nyugatra irányuló gazdasági exodus kapcsán saját - nem kalandvágyból Németországba távozó - sógorom esetét hoztam fel, vagy a rabszolgatörvény során utaltam három műszakos munkahelyére napi 5 órát ingázó rokonom példájára... Bizonyára ilyesmivel sem találkozott még Miniszter úr a praxisában, tehát ezeket is nyugodtan nevezhetné példatlannak.

Csak hogy tisztázzuk, megboldogult nagyanyám - sok ezer falusi kisnyugdíjashoz hasonlóan, Kósa Lajos édesanyjával ellentétben - nem volt abban a helyzetben, hogy 123 milliós – azóta ugyan lemondott - uniós támogatást kapjon sertéstelepre, vagy vidékfejlesztés címszó alatt vágjanak hozzá néhány tízmilliót magánhasználatú vadász/kéjlok felépítésére (mint történt az Izsákon meg itt és ott...). Kárpótlás címszó alatt viszont kiszúrták az ő szemét is egy nem egészen 1, azaz egy hektáros

osztatlan közös földterülettel, amitől – sorstársaihoz hasonlóan ő is szívesen megszabadult volna. Tőle – és sokezernyi sorstársától nem veszi meg az állam, a ki tudja milyen okból kedvezményezettektől viszont igen... Ennek hátterét firtatom.

Miniszter úrhoz méltatlan a személyeskedés. Ön pontosan tudja, hogy a környékbeli agrárbárók nagy „rajongója” vagyok (Veres Péter anyai dédnagyanyám sógora volt, így családi szocializációm e tekintetben - holmi döbrögiszempontból nézvést - bizonyára félrecsúszott.). Ha a felháborító kettős mérce nem ennél a konkrét esetenél, hanem egy másik ügyben bukkan föl, akkor is szót emelek miatta. Ha van egy egyedi eset - még ha az nagyanyámhoz köthető is - és az általános igazságtalanságokra mutat rá, akkor annak példáján keresztül kell megvilágítani a rendszer működésében rejlő anomáliákat. Erre alapozva kérdezem tehát, hogy:

1. Ha adott egy osztatlan közös földterület (az lehet 30 hektár a somogyi Bolhás határában, de lehet 25 is valamelyik borsodi falu környékén), akkor az NFA miért alkalmaz eltérő bánásmódot?
2. Mivel tudják indokolni, hogy egy hatalmi körökhöz jó kapcsolatokkal rendelkező famíliát (nagyvonalú hektáronkénti árat kínálva a földjükért), megszabadítanak az osztatlan közös minden nyűgétől, az egyszerű falusi kisember földjét – ugyanabból az osztatlan közös birtokból – viszont visszautasítják?
3. Nem érzik úgy, hogy a csak egyeseknek nyújtott kedvezményes eljárás a korrupciógyanú eshetőségét veti fel?
4. A szóban forgó 24 hektárnyi területért csaknem 70 millió forintot fizettek ki. Kérem, árulják el, hogy a környékbeliektől mennyiért vásárolta ezt össze az a tulajdonos - illetve annak hozzátartozói - akitől az NFA végül megvette! El merik-e árulni, hogy állami rásegítéssel mekkora haszna származott ebből az ügyletből?